

rammes tilstræffelig ved Bødestraf; herefter vil der i saadanne Tilfælde være Anvendelse for Fængselsstraf. Endvidere er der særlige Regler for Kontrollen med Detailhandlere, særlige Regler for Kontrollen med Oleomargarin, for Paktingsforretninger, for Meierier og flere saadanne Bestemmelser, som vistnok Alle de, der holde paa det danske Smørs gode Navn, ville sætte Pris paa. Vil da virkelig den ærede Minister modsætte sig saadanne Forbedringer? Jeg kan ikke tro det. Han har imidlertid udtalt sig saaledes, at saa vilde han hellere blive ved det Gamle, og den ærede Minister maa jo tænke sig, at her kommer ogsaa den Mistanke til, der er bleven rettet ogsaa mod den ærede Minister, at han sigter videre med disse Udtalelse ud over, hvad der i og for sig egentlig skulde ligge deri. Denne Mistanke, der er opstaaet, har fundet Næring af de Udtalelser, der lyde om Valgkampagne paa dette Spørgsmaal — Altså dette kunde synes at staa i Forbindelse med, hvad den ærede Minister her har udtalt. Jeg tror det ikke, navnlig, hvis den ærede Minister forsikrer, at han ikke er impliceret i saadanne Bevægelser. Skulde de imidlertid komme, saa vilde de blive modtagne. — Jeg er overbevist om — og dermed skal jeg slutte — at den Bevægelse, som i Diebløkket har grebet en stor Del af vore gode Landmænd, vil kunde sig og komme til No, naar de Paagældende tænke sig om. Der er ikke saa lidt Usundt i den reiste Agitation. Men endvidere ville vi erindre — og derimod turde der heller ikke være Videre at sige — at det langt fra er Flertallet af de danske Landmænd, der have deltaget i denne Agitation. Mange af dem, som ere komne til at deltage deri, ville vistnok imidlertid, naar de faae Tid til at tænke sig om og sunde sig, komme til at se sundere og klogere paa denne Sag, navnlig, hvis det skulde ske, som der jo er faldet Udtalelser om, at En og Anden efter Agitationens Rus ser sig vaagne op i Baronens Seng. I Anledning af Afstemningen skal jeg kun gjøre et Par Bemærkninger. Efter Aftale med Formanden tilraader jeg, at der med Hensyn til de Punkter, jeg her nævner, stemmes i den Orden, at der først stemmes over det direkte Udsørselsforbud under Nr. 12, dernæst over § 7, Farveparagrafen, og først derefter over det af den ærede Medlem fra Skive (Dalsgaard) stillede subsidiære Forslag under Nr. 13 om et midlertidigt Udsørselsforbud, da dette jo kun anbefales af det ærede Medlem under Forudsætning af, at § 7 ikke vedtages. Det er altsaa den Rækkefølge, som jeg henstiller at følge. Jeg skal sluttelig tillade mig at anbefale, at man følger Flertallet i sine Af-

stemninger i de forskjellige Punkter, idet man dog forudsætter Muligheden for, at vi ved en fortsat Behandling kunne naae en Overenskomst om Sagen.

Indenrigsministeren (Sugerslev):

Jeg har havt Leilighed til at udtale mig om mit Hovedstandpunkt baade til Lovforslaget og til Uendingsforslagene, og jeg maa fastholde dette. Imidlertid er der fremkommet Udskilligt, ikke mindst nu fra den ærede Ordfører, som dog foranlediger mig til at gjøre nogle Bemærkninger. Jeg skal strax gaa til de Punkter af den ærede Ordførers Henvendelser til mig, som jeg anser for de væsentligste. Den ærede Ordfører mente, at der hvilede nogen Mistanke paa mig — han brugte dette bestemte Ord — med Hensyn til videregaaende Planer. Den ærede Ordfører gjør Uret i at nære en saadan Mistanke og har ingen Anledning til det, naar han huster, hvorledes denne Sag er forelagt. Den er nemlig bleven forelagt her i Fjor, og er forelagt igjen i Mar i samme Skikkelse, og Sagen gav i Fjor Anledning til saglig Forhandling, hvad der da ogsaa har gjentaget sig i Mar. Naar denne Behandling dog tildels har vendt sig saaledes, at den har faaet noget af en politisk Bismag, saa har jeg ingen Skyld derti. Jeg veed ikke, hvorfor det er sket, og videre Nytte kan jeg heller ikke se, det er til, men det er jo Noget, jeg maa overlade de ærede Medlemmer at blive enige om. En Ting maa jeg gjentage af, hvad jeg sidst sagde, og det er dette, at, hvis vi nu gjorde den Sag af, og søgte at komme til en fornuftig Overenskomst derom i Mar, saa vilde vi fik en Lov, der buede, saa vilde det være det Retteste og det Klogeste. Et er nemlig sikkert, at, naar en Sag er bleven lagt saa høit op, som denne er bleven i Mar, og der har viist sig en saadan Stemning for den, saa er det rigtigst at gjøre den af med det Samme i Stedet for at vedblive at behandle den Mar efter Mar. Den ærede Ordfører erklærede sig villig til at gaa til en saglig Forhandling ogsaa med mig, om jeg forstod ham ret. Ja dertil vil jeg altid være villig. Den ærede Ordfører veed jo nok fra forleden Dag, at det kan være kompromitterende at se at blive enig med Ministeren om en Sag; men jeg vil dog sige, hvis dette ikke skal gjælde særlig om denne Sag, at skal det i det Hele være kompromitterende under en saglig Forhandling at stræbe at komme tit et Resultat med Ministeren, saa er der mange Medlemmer i denne Sal, som for Tiden forløge at kompromittere sig paa det store Antal Love, 2 à 3 Dussin, som foreligge; om det vil lykkes